

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2071/2019
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Operations“ АД, Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7291/18 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7291/18 од 06.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7291/18 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 8737/13 од 04.09.2018. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде штете због смањеног приноса дувана за 2003. годину исплати износ од 419.170,00 динара, са законском затезном каматом од 13.07.2015. године, као и да јој на име премије за ту годину исплати износ од 120.700,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2004. године до исплате, и да јој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 141.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до пресуђења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 7291/18 од 06.02.2019. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...87/2018, у даљем тексту: ЗПП), благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље према туженом за накнаду штете због мање произведене количине дувана, којом је одбијен тужбени захтев због застарелости потраживања. О овом праву тужиље, судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведеног разлога нису испуњени услови да се у овој парници прихвати одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

Зато је на основу члана 404. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.10.2013. године, а преиначена 29.05.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде износи 539.870,00 динара, што у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе износи 4.397,44 евра (1 евро = 122,7691 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић